

Az építés

szívesen használt kép a Szentírásban. Mindenki ismeri a 127. zsoltárnak legalább a kezdő sorát: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.” Ebben szinte minden benne van, de most egy háborús történet szólalt meg bennem, nyilván foglalkoztat az iskolánk építése.

A kilencvenes években Baranyában szolgáltam. Ekkor folyt a jugoszláviai háború. Mostar városa a Neretva partján van, híres kőhídja legalább 450 éve kapcsolja össze a két partot. A híd gyönyörű, immár világörökség. Annak idején különleges technikával kötötték össze a köveket. Acél kapcsokkal oldották meg úgy, hogy a furatokba ólmot öntöttek és ezekben szilárdan helyezkedtek el a kapcsok. Különleges, egyedülálló építmény volt. Egy tank néhány óra alatt szétlőtte teljesen értelmetlenül. A gyűlölet a szimbolikus teret is lerombolja, hiszen a híd a nemzetek közötti kapcsolatot jelentette és az alkotó ember egyedi képességét nagyszerű dolgok létrehozására.

A háború után nemzetközi összefogással 4 év alatt újjá építették. A köveket a magyar utászok emelték ki a folyóból, az

építők ugyanazzal a technikával rakták össze. Ma ismét régi fényében tündököl.

Benne van ebben a történetben az ember egész nyomorúsága. Építünk valamit, aminek csodájára jár a világ és nagy haszna is van, majd a legközönségesebb emberi indulat kielégülést keresve lerombolja, mert megteheti. Nyerni senki nem nyert semmit.

Az Írás a szellemi dolgok építésére figyel: az igazán fontos üzenetek ott vannak, ahol Isten az építőmester. A 118. zsoltár beszél a szegletkőről, amelyet az Úr helyezett be az Ő egyházának épületébe. Az ilyen épület nem pusztítható el. Az az épület, amelynek nincsenek szellemi alapjai, annak bizonytalan a jövője. Ahol a fundamentum Jézus Krisztus, ott épül az egyház. Az Efézusiakhoz írt levél mondja: „Kik fölépítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus...akiben ti is együtt építettetek Isten hajlékává a Lélek által.” Ádventben érdemes elcsendesedni és átgondolni a szellemi alapjainkat. Erre az un. kisbőjt nagyon is alkalmas.

Rengeteg építés vár ránk. Amit végső soron építeni szeretnénk, túl a minőségi tanításon és növekedésen, az az örökkévalóságnak szól. Nem mi vagyunk ennek hídverői, hanem az Úr Jézus Krisztus, aki eljött erre a világra, hogy összekösse azt, amit lerombolt a bűn. Ő a főpap, a Pontifex Maximus. Az értelmetlenül, esztelenül lerombolt kapcsolatot Isten és ember között, ember és ember között újra építette. Karácsonykor ebben erősödjünk meg.

Nagy Péter

A Reformáció 500. évfordulója után és Karácsony előtt (gondnoki beszámoló)

Jakab 2,14

„... a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.”

Jó érzés volt október 31-én a teli Groupama arénában együtt ünnepelni gyülekezetünk tagjaival, intézményeink dolgozóival és az ország minden sarkából érkezett református, evangélikus és más protestáns felekezetekhez tartozó testvéreinkkel. Sőt, talán a legnagyobb eredmény az, hogy sok római katolikus testvérünk is tudott örülni mindannak az áldásnak, amit a Reformáció hozott az egyetemes egyháznak és magyar hazánknak is.

500 éve nem volt kérdés, hogy keresztyén értékekre épüljön-e a magyarok élete. Ma viszont ott tartunk, hogy a hitüket gyakorlók aránya optimista becslés szerint is honfitársaink 15%-a. Ezek szerint nagyjából minden hetedik magyar állampolgár gyakorló keresztyén. Ha ezt összehasonlítjuk azzal, így Advent idején, hogy honnan indult a keresztyén misszió, akkor láthatjuk, hogy mennyivel könnyebb helyzetben vagyunk egyházalapító elődeinknél. Úgy is gondolkozhatunk, hogy mindegyikünkre, akik keresztyénnek valljuk magunkat, átlagosan hat, Krisztus örömhírét még nem ismerő magyar embertársunk jut. Keressük meg ezeket a ránk bízott embereket és vigyük el nekik a megszületett és feltámadott Krisztus szabadító üzenetét! Azzal a cselekedettel (a hiteles szó is az), amit megad nekünk Urunk, ha kérjük. Imádkozzunk azért, hogy Budafok-Tétényben mi keresztyének egységben, egymást segítve tudjunk kisebb nagyobb közösségeinkben és intézményeinkben bizonyosságot tenni az evangéliumról!

Iskolánk felújításának és gimnáziummá bővítésének folyamata kisebb-nagyobb döccenőkkel, de zajlik. Az 1. fázisra (a régi iskolaépület bővítése) sajnos az építész-tervező által becsülnél és a rendelkezésünkre álló keretnél jelentősen drágább közbeszerzési ajánlatok érkeztek, ezért azt eredménytelennek kellett nyilvánítanunk. Kérem a testvéreket, ha tudnak érdeklődő és a munka méretéhez illő erőforrásokkal bíró potenciális kivitelezőt ajánlani, akkor értesítsenek erről. Az újabb közbeszerzési kiírást januárban tervezzük elindítani. A 2. fázishoz (gimnázium építése új telken) szeptember 22-én Ónodi Szabó Lajos építész testvérünk beadta az elvi építési engedély kérelmet, viszont a továbblépés hiánypótlás és adminisztratív okok miatt remélhetőleg január végére valósul meg.

Az óvoda Törley téri udvarát nyáron felújítottuk. 2018-ban egy ovis foci pályát szeretnénk létrehozni. Ehhez mintegy 6 millió forint TAO támogatásra van szükségünk. Kérem, hogy aki ebben tud segíteni, jelezze óvodavezetőnknek, Piróth Béla gazdasági vezetőnek vagy nálam.

Papp Anette és csapata az 500. évforduló keretében számos liturgikus alkalmon szolgált. November 18-án ökumenikus vespera zárta a Szt. Lipót templomban a budafoki reformációs megemlékezéseket. A zsoltáros istentisztelet (vespera) továbbra is úrvacsorai előkészítőként szolgál. A naptári év utolsó alkalma december 2-án volt, az újév első alkalma pedig január 6-án lesz. Köszönjük ezt a kitartó és odaadó szolgálatot!

Október 31-én este az evangélikus templomban mutattuk be először, majd a november 5-i istentisztelet után templomunkban ismertette Székely Ágnes, iskolánk igazgatótanácsának tagja, az édesapjáról, Székely Sándorról (Demjén István lelkész tár-

sa volt közel 10 évig) szóló kis kötetet. Az iratterjesztésben karácsonyi ajándékként is érdemes megvenni.

November 9-én került sorra Szász Lajos beosztott lelkészünk felszentelése az egyházmegyei közgyűlés keretében. Gyülekeztünk több tagjával együtt vettünk részt az ünnepi istentiszteleten, a Kálvin téren.

December 3-án adventi gyermekműsort élvezhetett a szép számban megjelent közönség. Köszönjük a gyermekek, a szülők, a hitoktatók és a technikai támogatást megvalósítók odaadását.

December 16-án adventi ima alkalom, 17-én a nyugdíjasok gyülekezeti karácsonya következik. December 24 idén vasárnapra esik, de azért a délutáni gyermekprogramot 15 órakor meg fogjuk tartani.

Az ünnepi alkalmak részletes felsorolását megtalálják a Hírlevél más lapjain.

Kérem, hogy imádságukkal támogassák a 2018. január 12-14-re tervezett munkatársi hétvégét, ahol az új presbitérium először lesz együtt a szolgálók közösségével!

Kérem a testvéreket, hogy a www.feltamadas.hu honlapunkon kövessék az eseményeket. Az ünnepi programok alatt és utána is kövessük figyelemmel az ott található gyülekezeti naptárat.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekeztünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten,

havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot, különösen is a diakónus fizetését.

Kérem, hogy figyeljenek oda a testvérek a kihelyezett választói névjegyzékre és ellenőrizték azt! A névjegyzékbe azok a gyülekezeti tagok kerülnek, akik konfirmáltak, rendszeresen úrvacsoráznak és a számviteli nyilvántartásban **név szerint** követhető (nem elég, ha a család egy tagja fizet be több személy nevében), hogy anyagilag támogatják a gyülekezetet.

A 2018-as évet azzal is szeretnénk emlékezetessé tenni, hogy a gyülekezeti terem hosszú ideje tervezett felújítását megvalósítjuk. Ennek alapja a Sipos Kálmán idős testvérünk által tett 1 millió forintos adomány. Arra kérem a testvéreket, hogy akár készpénz befizetéssel, akár pénzáttalással, de támogassák ezt a kezdeményezést. Azt kérjük, hogy 2018. január 31-ig fizessék be támogatásukat, vagy a pénztárosi asztalnál adjanak le egy borítékot „Gyülekezeti terem” felirattal és tegyék bele annak leírását, hogy bármilyen megoszlásban (pl. havi fix összeg, vagy 2018.06.30-ig egyösszegű befizetés) mekkora összeggel tudnak hozzájárulni ehhez a kezdeményezéshez.

Áldott ünnepeket, erős, személyes hitet és azon alapuló, cselekedetekben is megnyilvánuló hálaáldozatot kívánok mindannyiunknak.

Róma 5, 1

„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.”

Budafok, 2017. december 15.

Áldás! Békesség!

Németh Géza, gondnok

Ajándékozó levél

„Uram te voltál hajlékunk nemzedékről
nemzedékre” zsolts-90.1

Isten iránti hálával készítettem, és szeretettel ajándékozom ezt az úrvacsorai garnitúrát Nagy Péter nagytiszteletű Úrnak, a Presbitériumnak és a Gyülekezetnek.

Ez az ige nagyon fontos számomra. Családom apai és anyai ágon is megszenvedte az ellenreformáció üldöztetéseit, de hitüket nemzedékről-nemzedékre megvallották és gyakorolták. Példát adtak abban, hogy az életük minden kérdésében az Istenhez fordulás segített át a bajokon, de az öröm elviselésében is megtart a helyes úton. Édesapám családja 1936 óta ennek a gyülekezetnek tagja volt. Mi 1962-ben költöztünk a nagyszülői házba, azóta tartozunk ide.

Régóta terveztem, hogy egy olyan terítőt készítek, amire ezt az igét hímezem, így amikor 2016-ban a Reformáció 500 Emlékbizottság és a Népművészeti Egyesületek Szövetsége közösen „A Reformáció történelmi és kulturális öröksége az élő népművészetben” címmel kiírt pályázatát olvastam tudtam, hogy erre az alkalomra kell elkészítenem azt.

Egy keresztszemes terítőt szerettem volna készíteni, mivel a meglévő garnitúrák között még ilyen nem volt. Így találtam rá erre a Lengyel Györgyi által gyűjtött dél-baranyai mintára. Először a motívum fogott meg, majd később kezdett foglalkoztatni a jelképe.

Az életfa jelképezi a népművészetben a földi élet Isten felé törekvő vágyait és hajtásait, ugyanakkor a gyökere a földalatti világgal – őseinkkel - köt össze. Páva ugyan úgy mint a fönix madár a keresztény kultúrkörben Jézus halálának és feltámasztásának szimbóluma. A szimmetrikus elrendezés az egymás felé fordulást és az összetartozást jelenti.

A pályázaton részt vett ezen a garnitúrán kívül még Barber Jánosné Rábaközi terítője is.

Fogadják olyan szeretettel amilyen szeretettel varrtam.

Soli Deo Glória

Jónás Piroska

Ifjúsági Istentiszteletek

Gyülekezetünkben ősszel két ifjúsági istentiszteleten vehettek részt a fiatalok. Hálaság vagyunk Istennek, amiért megvalósulhatott ez az álom. Október 21-én és november 19-én az összes confirmációs és ifjúsági csoporttal együtt gondolkodtunk az „Egyedül a Szentírás” és „Egyedül hit által” reformátori alapelvekről. Az igehirdetéseket színdarab, képek és videó tette még szemléletesebbé. Az új ifis zenekarral pedig Istent dicsőítettük. A lelki feltöltődés után sor került szendvics és sütemények elfogyasztására is. Ezúton is köszönjük a szülők adományait! A zá-

ró akkord mindkét esetben a társasjáték volt, ami nem csak sok nevetést biztosított, hanem a különböző csoportok összeismerkedését is nagyban elősegítette. Bizunk abban, hogy ezek az alkalmak a budafoki református ifjúság megerősítését, és épülését szolgálják. Kérjük a gyülekezeti tagokat, hogy imádságban hordozzák a fiatalok életét!

Az ifjúsági alkalmak egy új lehetőségre is felhívták a figyelmünket, hiszen a gyermekekre várakozó szülők kifejezték igényüket arra nézve, hogy az ifjúsági istentisztelettel párhuzamosan számukra is legyen egy lelki alkalom. Így a következő évben szeretnék elindítani egy szülőknek, felnőtteknek tervezett alkalmat. Kérem, hogy aki már most tudja, hogy szívesen részese lenne egy szülői-csoportnak, jelezze e-mailben (f.lillu007@gmail.com), vagy személyesen.

A következő ifjúsági istentisztelet **december 22-én lesz, 16:00-20:00 óra** között. Erre a **Karácsonyi Ifjúsági Istentiszteletre** szeretettel várunk minden fiatal!

Ferencz Lilla

ÉG ÉS FÖLD KÖZÖTT

A KOGART Alapítvány és a Debreceni Református Hittudományi Egyetem kiállítás-sorozatát indított a reformáció 500. évfordulójára, ennek utolsó állomása a Várkert Bazár Testőrpalotájában látható tárlat.

A nyugdíjas bibliakör november 17-én látogatta meg a kiállítást, ahol olyan neves művészek alkotásai szerepelnek, mint Szalay Lajos, Kondor Béla, Borsos Miklós, Tóth Menyhért, Aba-Novák Vilmos, Csernus Tibor és Péreli Zsuzsa.

A tárlatvezetés segítségével érdekes volt megfigyelni a művészek viszonyát a Biblia világához, tanulságos volt látni, hogy a legvadabb diktatúra idején is sikerült megtartani hitüket.

Szalay Lajos, a magyar grafika megújítója emigrációba kényszerült, világhírű alkotásait most közelről is megcsodálhatuk. Külföldön alkotott a hiperrealizmus nagy alakja, Csernus Tibor is, aki Párizsból visszatérve Magyarországra képeivel iskolát teremtett.

Borsos Miklós grafikái és Tóth Menyhért képei előtt is hosszan elidőzött a társaság.

A legnagyobb tetszést azonban Péreli Zsuzsa gobelinjei aratták. A művésznő festőecset helyett színes fonalakkal hozza létre álomszerű alkotásait. A metafizikus és szakrális témák két világ között közvetítenek, finoman érzékeltetve, amit sejteni lehet a nem-anyagi valóságról. Az *Aequilibrium* című képen egy angyal lebeg ég és föld között egy-egy vékony szállal rögzítve alul-felül. Az alkotás olyan csodálatos, hogy ha csak egymaga lenne kiállítva, akkor is érdemes lenne „elzarándokolni” hozzá.

Egyszerűen látni kell!

Háziné Nagy Éva

Jótekonysági vásár a gyülekezeti terem felújítására

Az elmúlt évhez hasonlóan a második adventi vasárnapot a diakónia jegyében rendeztük. Az előkészületek lényegében már szeptemberben elkezdődtek, amikor a varrőkör újra működni kezdett. Ahogy az elmúlt évben is, megszólítottunk sok mindenkit, támogassa a dolgot saját maga készített és jó szívvvel odaszánt tárgyakkal esetleg különleges finomságokkal. Így alakult ki az idei vasárnapi vásár kínálata. Idén többen is bekapcsolódtak a „portéka összehordásába” illetve ötleteket adtak, kihez fordulhatunk még kérelemmel. Kézimunkáink mellett ismét megjelentek a Rózsakonyha által felajánlott finomságok, valamint csodaszép és nagyon finom mézes kalács tálak, színes

posztó díszek, gyertyák és még sok más karácsonykor is hasznos apróság. Természetesen Dóri ékszerei sem hiányoztak. Az előző évben Németh Zsuzska grafikáinak is nagy keletje volt, ez ebben az évben sem volt másként. Egy budapesti nyugdíjas otthon kézműves kuckójától is kaptunk nagyon ötletes karácsonyfadíszeket, bábokat. Elvira pedig egy gyönyörű kabátkát ajánlott fel gyöngydíszítéssel. Gizi néni horgolt cipőcskéiből is gazdára talált egy, ahogy az előző évben is.

Reményeink szerint hasznos hozzá járulás lesz a gyülekezeti terem felújításához, amit a varrókör is „szorgalmasan” használ hetente. Bizunk benne, hogy a megújult környezet újabb szép „alkotások” elkészítésére inspirál bennünket és újabb tagokat is sikerül bevonnunk munkánkba.

Frakóné Hatos Kati

A 2017-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkeszi iroda telefonszámán.

december

22. péntek	16:00 Karácsonyi ifjúsági istentisztelet
24., vasárnap	15:00 Gyermekprogram
	23:00 Istentisztelet
25. hétfő	10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26., kedd	10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
31., vasárnap	23.50 Évfordulós úrvacsora

2018. január

1. hétfő	10:00 Újévi istentisztelet
6., szombat	18:00 Vespera2., kedd
9. kedd	19:00 Presbiteri gyűlés

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

vasárnap	- hónap első vasárnapján úrvacsora - „” második vasárnapján szeretetvendégség 17:00 Fialtal felnőttek köre
hétfő	18:00 Énekkar
kedd	18:00 Bibliaóra-a Kátéről
szerda	10:00 Nyugdíjas bibliaóra 18:00 Ige körül
csütörtök	08:00 Bibliaóra 09.30 Varrókör Baba-mama kör 19:00 Ádám kör (két hetente)
péntek	18:00 Ifi
szombat	16:00 Ifi 18:00 Ifi 18:00 Vespera – minden hónap első szombatján

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu
Lelkipásztor: Nagy Péter
Iskolalelkész: Németh Tamás
Beosztott lelkészek: Szász Lajos és Ferencz Lilla
Gondnok: Németh Géza
Hitoktatók : Ábrahám Angéla, Váradiné Sipos Judit,
Vigné Papp Ibolya
Honlapunk: <http://www.feltamadas.hu>

Adventi várakozás

Örömteli időszak az ember életében a belső béke és lecsendesedés jegyében.

Az idő mikor befelé tudunk fordulni, elcsendesedik minden körülöttünk. Ebben a lelki békében meghalljuk azokat a belső hangokat, amikre más időkben rá se hallgatunk. Ilyenkor az empátiát és a türelmet is jobban tudjuk gyakorolni.

A várakozás magasztos és örömteli.

Advent, ahogy a gyermekek látják

- ❖ Egy szeretett szív.

- ❖ Az örömet jelenti.
- ❖ Az advent a béke.
- ❖ Örömteli várakozás és lecsendesedés.
- ❖ Várakozás Istenre.
- ❖ A szeretetet jelenti.
- ❖ A vágyakozás és a szeretet.
- ❖ Együtt lehetek a családdal.
- ❖ Adventi koszorút készítünk.
- ❖ Imádkozunk.
- ❖ Énekelünk.
- ❖ Adventkor minden nap kapok egy matricát, és karácsonyra összegyűlik egy kép.
- ❖ 24 angyalka minden nap hoz valamit, az utolsó nap már karácsony van.
- ❖ Lekapcsoljuk a lámpákat és a gyertya fényénél imádkozunk.

Mindenkinek áldott várakozást kívánnak az Adventre készülő
2. évfolyamosok

Iskolai istentiszteleten hangzott el

2017. október 1.

Novák László: A Biblia: Isten szava

Gyermek, olvasd a Bibliát,
Zárd szívedbe Isten szavát.

Nem bánod meg, ha ezt teszed,
Az életben hasznát veszed.

Ifjú, olvasd a Bibliát!
Kerüld a bűn mérges nyilát...
Ha kísértő nyugtalanít,
Isten szava győzni tanít.

Felnőtt, olvasd a Bibliát,
Ki hordod az élet-igát.
A lét nehéz küzdelmében
Enyhülést lelsz az Igében.

Vének ti is olvassátok
Szorgalmasan Bibliátok.
Ez vezet az égi honba,
Az örökös nyugalomba.

Ha bú és baj csüggeszt, fáraszt,
E könyv reánk enyhet áraszt.
Boldoggá tesz az ismeret:
Isten engem nagyon szeret!

2017. november 12.

A Nap és a Hold fényében szabad meglátnunk a nappal és az éjszaka változását. Ezért add, ó, mindenható Isten, hogy megtanuljunk szemeinket még magasabbra emelni. Engedd, hogy megláthassuk reménységünk célját, örök üdvösségünket, abban a bizonyosságban, hogy ez az üdvösség ugyanannyira rendíthetetlen, mint a Te hűséged, aminek változhatatlanságát megláttatod velünk a Nap és a Hold, és a Te teremtetett világod állandó-

ságában.

Ébreszd fel bennünk a vágyat, hogy szilárdan megálljunk annak az üdvösségnek a várásában, amire Te hívtál el minket, és amit Te készítettél el nekünk a mennyben a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Ámen.

Európai Hulladékcsökkentési Hét a Rózsakertben

Iskolánk bekapcsolódott a hulladékcsökkentés fontosságára figyelmet felhívó projektbe, ami november 18-24. között került megrendelésre Európa-szerte.

Előre vállalásokat tehetünk arra, hogy intézményünk diákjai és dolgozói miként fogják a keletkező hulladékot csökkenteni.

20-án, hétfőn, az áhítaton Németh Tamás, iskolánk lelkésze, beszélt arról, milyen is a világ helyzete. Megtudtuk, hogy már szinte ellepi Földünket a szemét, a hulladék pedig nem szemét, hanem újra felhasználható akár alapanyagként, akár eredeti mivoltában. Ha mindenki műanyag palack helyett kulacsba hozná a napi innivalóját több ezer palackkal kevesebb lehetne a kidobott PET-palack!

A hallott ismeretekhez kötődtek a hét további programjai is. Az iskola-szintű konténeres papírgyűjtés ugyan befejeződött, de az osztályokat arra kérte az iskola ÖKO Csapata, hogy, ahol eddig nem volt, ott készítsenek a gyerekek egy papírgyűjtő dobozt a papír szelektív gyűjtésére.

Az étel kidobásának csökkentésére az ebédlőben kikerült a következő felirat:

„Annyi ételt vegyél el, amennyit megeszel!”

23-án, csütörtökön délután, „Játék és könyv csere-bere délután”-t rendeztek az osztályok. Sok, otthon már feleslegessé vált holmi talált új gazdára!

A hulladékcsökkentés a tanév további részében is folytatódik, ha odafigyelünk az otthonról hozott uzsonna és innivaló csomagolására, illetve ha tízórainál, ebédnél szólunk, ha kevesebbet kérünk, továbbá ha szelektíven gyűjtjük a papírt és a felesleges holminkat elcseréljük vagy továbbajándékozunk!

„ A Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön.” - tartja a bölcs mondás. Vigyázzunk hát rá együtt, még jobban!

*Az ÖKO Csoport nevében
Horváthné Szabó Mária és Horváth Rebeka*

Suli-Vár

A nagycsoportos óvodás gyermekek szüleinek talán legnagyobb aggodalma az iskolaválasztás. Biztosan sokan gondolkodnak már korábban is azon, melyik oktatási intézmény lenne legmegfelelőbb a számukra. Azért is nehéz ez a döntés, mert sok szempontot érdemes figyelembe venni.

Ebben a kérdésben rengeteg tanácsot lehet olvasni az interneten: fontos az iskola közelsége, környezete, felszereltsége, napirendje, osztálylétszámai, hangulata, értékrendje, célkitűzé-

sei, vannak-e speciális tagozatai... Sokan meghallgatják az odajáró gyerekek vagy szülők véleményét, megnézik az iskolák honlapját, összehasonlítják azokat.

Kerületünkben 2010 óta minden évben megrendezik a Suli-Vár nevű iskolaválasztási programot. Idén november 11-én nyílt lehetősége a szülőknek egy helyen megismerni a kerület valamennyi általános iskoláját, s megszerezni egy első benyomást ezekről az intézményekről. Nagyon sokan látogattak el a Cziffra György Kulturális Központban a mi iskolánk standjához is, és érdeklődtek a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola által nyújtott lehetőségekről. Az idelátogatók beszélgethettek intézményünk fenntartójának képviselőivel, igazgatójával, igazgatóhelyetteseivel, iskolalelkészével, és találkozhattak a leendő első osztályos tanítókkal is. A gyermekeket meglepetés: közös játék és barkácsolási lehetőség várta, így leendő pedagógusaik segítségével készíthettek papírsárkányt, teknőst vagy éppen katicát. Fontos ez az első találkozás, hiszen a szülők így első kézből kaphatnak világos és hiteles információkat, illetve tehetik fel azokat a személyes kérdéseiket, amelyekre az internetről vagy másoktól nem kaphatnának választ. Lényeges ez az iskola számára is, mert ezáltal hírt adhatunk további beiskolázási programjainkról: nyílt napokról, játszóházakról, ahol a szülők és gyerekek már iskolánkban találkozhatnak az elsős tanítókkal, ahol részt vehetnek sok-sok játékban. A részletes programot honlapunkon olvashatják.

Ezek a közös tevékenységek segíthetnek igazán a kezdeti aggodalmak eloszlatásában, s abban, hogy a gyermekek megismerhessék és otthon érezhessék magukat abban a környezetben, ahová majd az óvodából elbballagva, szeptembertől járni fognak.

Tudomány Hete iskolánkban

November 27-től 30-ig tartott iskolánkban a hagyományokhoz híven a Tudomány Hete program sorozat. Célunk volt, hogy a természettudományokat diákjaink kicsit másképpen is megismerhessék; bemutatókat tartsanak és nézzenek; találkozassanak különböző szakterületeken dolgozó, tanuló meghívott vendégekkel, vagy dokumentumfilmet nézzenek Bíró Lászlóról, a golyóstoll feltalálójáról.

Első nap minden osztály tablót készített, melynek anyagát már előre megbeszélték a pedagógusok és a diákok az adott szempontok szerint. A lehetőségek közül az 1. évfolyamosok a helyes táplálkozásról, a 8. évfolyamosok pedig a magyar Nobel-díjasokról készítették el az előzetes munkákat. A sok szép munkából kiállítást rendeztünk iskolánk folyosóin. Délután a 3. évfolyamosok tudományos előadásait, kísérleteit tekinthették meg évfolyamtársaik. Sok érdekes témát hoztak a gyerekek és nagy sikerrel adták elő bemutatóikat.

A második napon négy különböző helyszínen a felső tagozatosok mutatták be kísérleteiket évfolyamtársaiknak. Előzetesen hetek óta készültek felkészítő tanáraikkal, közel 80 kísérlet került bemutatásra, és több előadás is. Nagyon jól megvalósított tudományosan megmagyarázott kísérleteket láthattunk, melyet a tanulói nézősereg örömmel fogadott.

A harmadik napon délelőtt meghívott előadók különböző helyszíneken, különböző tanulói csoportoknak előadásokat, kísérleteket tartottak. Az 1-2. évfolyamosoknak és a 3-4. évfolyamosoknak egyik harmadikos diákunk édesapja tartott különböző megközelítésekben az újrahasznosítással kapcsolatban nagy-

sikerű előadásokat. Láthatták az 5-6. évfolyamosok az ELTE szervezésében „a kémia követét”, ahol egyetemi hallgató, kísérleteket mutatott be, illetve a diákokkal, csoportokban kísérleteket végeztek el a diákok nagy örömeire. A 7-8. évfolyamosok a Herman Intézet színvonalas bemutatóját tekinthették meg, melyben megismerhették az intézet tudományos munkáját. Az 5. évfolyamosok érdekes fogászati előadáson is voltak, melyet egyik tanulónk édesanyja tartott. Délután a 4. évfolyamosok mutattak be évfolyamtársaiknak, ahol kísérletek és előadások váltották egymást, a diákok különböző érdekes témákat nagy hozzáértéssel prezentáltak a nézőknek.

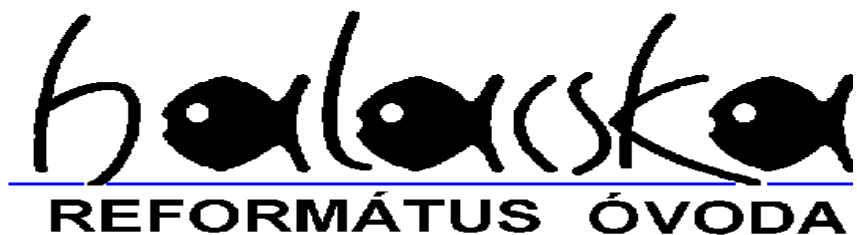
A záró napon a 6. évfolyamosoknak egyik tanulónk édesapja lángfestéssel kapcsolatos kísérletet mutatott be, közben az iskolai kisszínpadon a 7-8. évfolyamosoknak különleges élményben volt részük. Az „Adj nekem egy Bírót!” című dokumentumfilmet tekinthették meg, és a vetítést követően Gerebics Sándor filmrendezővel beszélgethettek Bíró László feltalálóról, és még eredeti „Bíró golyóstollakat” is láthattak tanulóink. Majd a 7. évfolyamosok különleges interaktív fizika órákon voltak, amelyen még „lézerkardot” is láthattak. A nap zárásaként délután az 1-2. évfolyamosok színvonalas, jól előkészített előadásokat, bemutatókat és kísérleteket mutattak be a nézők nagy örömeire.

Nagyon sikeres hetet zártunk, sok új információt, érdekeséget tanultak diákjaink, akár előadóként, akár nézőként voltak jelen az eseményeken. Ezúton is köszönet szeretnénk mondani meghívott vendégeinknek, az előadásokat tartó szülőknél, kísérleteket tartó és segítő pedagógusnak.

A közreműködő pedagógusok nevében

Horváthné Tóth Gabriella

felső tagozatvezető

Óvodai nevelés nélküli napon, lelki nap

Szeretnénk bepillantást engedni az alábbi beszámolókkal az óvodánk működésének kulisszái mögé. Hogyan igyekszünk háttérrel kialakítani az itt folyó munkának? Az óvoda dolgozói nap mint nap adnak. Önmagukból, szaktudásukból, emberségükből, figyelmükből, szeretetükből. Nehéz lenne szétválasztani, mennyi az, ami elvárható a fizetésért. Többet jelent hivatásból végezni a munkát. Kellenek olyan alkalmak, amelyek a feltöltődést szolgálják és kiegyensúlyozzák bennünk, hogy mindig adásra vagyunk állítva. Fontos, hogy ezt ne csak egyénileg, hanem közösségként is megtapasztaljuk. A legutóbbi nevelés nélküli napon, a gyerekek nélkül lehetett együtt a nevelőtestület. Alkalmat teremtett ez olyan minőségi találkozásokra egymással, amelyet a napi feszített munkatempó nem enged meg. Ahogy megvalósult, már „Lelki nap”-ként emlegetjük. Néhány visszajelzést olvashatunk erről:

Az óvodai lelki napunk kimondottan fontos lépcső volt a gyülekezet és az óvoda kapcsolatának történetében. A napot az 1. zsoltárt idézve kezdtük el, amely szerint az Istenben bízó, az Ő törvényében szünet nélkül gyönyörködő ember olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. A gyönyörködés, mint cselekvés gondolata igazán távol áll általában tőlünk, de keresztyén emberként talán fontosabb tevékenység, mint számos aktivitásunk, amelyről azt gondoljuk, hogy Isten szemében oly lényeges. Gyönyörködni Istenben, az Ő alkotásaiban – legyen az a természet, vagy éppen egy bájos kisgyermek –, legfőképpen pedig gyönyörködni az Ő törvényében. Ez az, amire a legkevesebb időt szánjuk, mert nem tűnik hasznosnak, de a zsoltár szavai szerint ugyanez lesz az, ami boldoggá és termővé teheti a mi életünket is. Olyan nagyszerű lenne, ha így Adventben is átélhetnénk, hogy milyen érzés gyönyörködni az Úrban, és az ő törvényében! Meglátni Isten szeretetét és az Ő munkáit mások életében nem könnyű, de örültünk neki, hogy ezen a napon kicsit közelebb kerülhettünk az Óvoda munkatársaival egymáshoz, láthattuk, hogy rajtuk keresztyül milyen nagyszerű dolgokat tesz az Isten, és talán – ezekkel a sorokkal is – kifejezhattük, hogy a gyülekezet számára milyen fontos az óvoda, amelyért Istennek vagyunk hálásak.

Szász Lajos beosztott lelkész

Múlt és jövő találkozott a nevelés nélküli napon. Egy kis dokumentumfilm kalauzolt bennünket végig Arany János életútján, megnézve azokat a nevezetes helyeket Erdélyben és Magyarországon is, ahol az író és költő nyomot hagyott maga után.

A múltunk történelmével is összekapcsolt bennünket a film Szent László legendáján keresztül, amit a költő a Toldi estéje művében tár elénk. Hogyan kapcsolódik a múlt és a jövő? A hagyományaink, a gyökereink alapot adnak az építkezésre, az emlékezésre. A múltunk hatással van a jelenünkre hagyományaink által és azt tovább adományozhatjuk a jövő nemzedékének miáltal gazdagodhatnak ők is.

Honnan indultunk és hova juthatunk el? Ki honnan merít erőt, hogy pedagógusi hivatásában lelkesen dolgozni tudjon, milyen cél motiválja? Ezeket a kérdéseket körüljárva megépülhetett a Halacska óvoda jelképes fája egy nagyon szerteágazó gyökérral és egy nagyon gazdag lombkoronával mindazon értékekkel, amit a dolgozók képviselnek.

Nagyon tartalmas időt tölthettünk együtt. Köszönjük a lehetőséget és a szervezők munkáját.

Szirmainé Komjáthy Júlia és Galambos Gyuláné

A nevelés nélküli munkanap megszervezésébe, lebonyolításába, Némethné Pötördi Zsuzsa mellett Ferencz Lilla és Szász Lajos lelkesek is bekapcsolódtak.

Lajos tartotta a reggeli áhítatot. Ezután egy kisfilmet tekintettünk meg: Marosán Csaba erdélyi fiatal színész irodalmi szemüvegén keresztül a Szent László emlékév és Arany János születése bicentenáriumának kapcsán. Végig járta Erdély falvait, városait, melyek Szent Lászlóhoz és Arany Jánoshoz kötődnek. A fiatal színész az eredeti kéziratból olvashatta fel az Arany János által a Toldi estéje ciklusban található Szent László legendát. Ezt látni és hallani mindannyiunk számára felemelő élményt jelentett.

A film megtekintése után három csoportban megbeszélést tartottunk: kinek, mit jelentettek a filmben látottak. Mindannyian megállapítottuk, hogy a néphagyomány-ápolás a magyar kultúra része. Ápolnunk kell gyökereinket, hogy magyarságunk, a jövő, a jövő nemzedékek számára is megmaradjon. Többen elmesélték, hogy jártak Erdély ezen gyönyörű helyein, illetve hogy innen származnak.

A szünetben Klárrika és Emőke által készített hangulatos teaházban üdülhettünk fel, fogyaszthattuk a finom teákat, kávékat, süteményeket.

Majd ismét három csoportban óvodapedagógusi pályánk indulásáról, a kezdetekről beszélgettünk: ki, hány éve van a pályán, hogy emlékszik vissza a pályakezdésre, mi motiválta, hogy óvodapedagógus legyen. Lehetőségünk volt ezáltal még jobban megismernünk egymást.

Az ebédszünetben finom ételeket fogyaszthattunk el együtt, hálás köszönet érte.

Délután vidám szituációs játékokat adtunk elő a csoportokban, az óvodai életünk mindennapjairól.

Végezetül arról beszélgettünk, hogy mivel, hogyan tudunk feltöltődni, regenerálódni munkánk során. Mivel tudunk legjobban kikapcsolódni. Ötleteket merítettünk egymástól, hasznos, tanulságos volt egymást meghallgatni. Hálás köszönet ezért a nevelés nélküli munkanapért, igazán felüdülhettünk általa. Átéltük az alábbi ige valóságát: „Aki mást felüdít, maga is felüdül” (Péld. 11:25)

Felvégi Bernadett

A nap szimbóluma az 1. Zsoltár alapján egy fa volt. Mely a nap elején még csupasz, göcsörtös ágaival nem festett túl jó képet, azonban, ahogy haladtunk a témákkal, egyre inkább kiszélesedett, és egy élettel teli fává formálódott. Azt gondolom, hogy a munkatársi közösség is egy ilyen folyamatot élt át ezen a napon. Az elején talán még fáradtan, a hétköznapi problémáival megterhelve indultunk el,

de a csoportbeszélgetések, imaközösségek során együtt töltöttünk fel, egymás hite által formálódottunk, és Jézus Krisztusra nézve a problémák is eltörpültek. Kimondásra kerültek olyan alapok, és értékek, melyek keresztyénné teszik ezt az óvodát. Az igeolvasás, közös teherhordozás, imaközösségek, személyes biztonyságtételek, egy-egy bátorító szó, az őszinteség; egyszóval a közös alap, a biztos Szikla olyan támpont, mely nem csak a gyerekeket és a szülőket formálja, és élte, hanem a munkatársi közösséget is. Így a jövőben szeretnénk minél inkább erősíteni ezt a közösséget, és Jézus lábaihoz leülve közösen tanulni, formálódni. Nagyon jó volt átélni azt a bizalmat és nyitottságot, mellyel az óvoda dolgozói felénk fordultak. Hálás vagyok azért, mert Isten munkálkodik az óvodában, és részese lehetek ennek a folyamatnak.

Ferencz Lilla beosztott lelkész

Új munkatárs

Új munkatársat is köszönhetünk sorainkban. Nagy Bianka óvodapedagógus élethelyzete miatt elbúcsúzott az óvodától. A Báránka csoportba az ő helyére érkezett új kolléganő bemutatkozását olvashatjuk:

„Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.” Zsoltárok 37:5

Tariné Nyáry Marianna vagyok, 21 éve óvodapedagógusként tevékenykedem.

Amikor egy napon munkalehetőség nyílt ebben az óvodában, örömmel adtam be jelentkezésem. Itt, a kerületben lakó kolléganőimtől nagyon sok pozitív véleményt hallottam erről a keresztyén szellemiségű óvodáról. Mindezt már az első napon és az első héten megtapasztalhattam. Hálás vagyok Istennek, hogy ebbe az óvodába vezetett, ahol a keresztyén erkölcsök elültetésével, a helyi óvodai nevelési program keretében hitben és hitre neveljük a ránk bízott gyermekeket.

Annak érdekében, hogy tanulmányaimat minél hatékonyabban megvalósíthassam, az évek során számos fejlesztő pedagógiai módszert elsajátítottam. Az óvodában, minden tevékenység a gyermek fejlődése érdekében történik, akit olyannak fogadunk el amilyen, szeretettel támogatjuk őt fejlődésében. Számomra kiemelt jelentőséggel bír a családdal való harmonikus együttműködés, valamint a szeretetteljes, megerősítő környezet megteremtése a keresztyén nevelés keretein belül. Lényeges szempont továbbá, hogy a gyermekek már kiskoruktól kezdve megismerhessék a teremtő Isten csodálatos műveit.

Legjobb tudásom szerint szeretettel, toleranciával, empátiával segítem a gyermekek személyiségének teljes körű ki-

bontakoztatását. Hálát adok Istennek, hogy mindezt ebben a jó légkörű óvodában tehetem meg.

Ady Endre szavaival zárom soraim:

*„Nem volna csak ennyi:
Imádni Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege,
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...”*

Áldott Karácsonyi Ünnepeket kívánok Mindenkinek!